

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 28.6.2010
COM(2010)333 final

2010/0187 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția ce urmează a fi adoptată în numele Uniunii în cadrul comitetului mixt înființat în temeiul Acordului din 21 iunie 1999 dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor în ceea ce privește înlocuirea anexei II privind coordonarea sistemelor de securitate socială

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

La 1 iunie 2002 a intrat în vigoare Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor. Anexa II la prezentul acord prevede coordonarea sistemelor de securitate socială.

În temeiul articolului 18 din acord, Comitetul mixt UE-Elveția privind libera circulație a persoanelor poate adopta modificări la anexa II din acord. Articolul 2 din Decizia 2002/309/CE, Euratom a Consiliului și a Comisiei privind Acordul de cooperare științifică și tehnologică din 4 aprilie 2002 privind încheierea a șapte acorduri cu Confederația Elvețiană prevede faptul că poziția pe care o adoptă Uniunea în ceea ce privește deciziile Comitetului mixt se stabilește de către Consiliu, la propunerea Comisiei.

Pentru a asigura aplicarea coerentă și corectă a legislației UE și pentru a evita dificultățile administrative și, eventual, juridice, anexa II la acord ar trebui să facă trimitere la toată legislația UE în domeniu și la deciziile Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială. Prin urmare, anexa II la acord trebuie actualizată, în special pentru integrarea sistemului modernizat de coordonare a sistemelor de securitate socială, care devine aplicabil în UE începând de la 1 mai 2010, și anume Regulamentul nr. 883/2004, astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 988/2009, Regulamentul nr. 987/2009 pentru punerea în aplicare a regulamentului menționat anterior, precum și deciziile și recomandările Comisiei administrative. Regulamentele nr. 883/2004, 988/2009 și 987/2009 menționează că au relevanță pentru Elveția.

Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și nr. 987/2009 au înlocuit Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 ale Consiliului. Din motive de claritate și coerență, anexa II ar trebui codificată prin trimitere exclusivă la noile regulamente. Cu toate acestea, Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 sunt menționate în continuare în acord, pentru cazurile în care articolele din Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și nr. 987/2009 fac trimitere la Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 sau pentru cazurile care au avut loc în trecut.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Versiunea actualizată a anexei II la propunerea anexată este rezultatul discuțiilor tehnice la care au participat experți din domeniul securității sociale, în special din administrația securității sociale din Elveția și din Uniunea Europeană. Rezultatul a fost prezentat spre informare la cea de a 318-a reuniune a Comisiei administrative de coordonare a sistemelor de securitate socială din 16 decembrie 2009, în cadrul căreia delegațiile au salutat această propunere. Actualizarea anexei II la acord va simplifica și moderniza coordonarea sistemelor de securitate socială între Elveția și statele membre ale UE prin introducerea, în special, a noului Regulament nr. 883/2004, astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 988/2009 și de Regulamentul nr. 987/2009. Acest lucru va avea un impact pozitiv în raport cu legislația actuală și va îmbunătăți procedurile administrative pentru toți utilizatorii regulamentului, inclusiv pentru autoritățile naționale de securitate socială, angajatori (în special întreprinderi mici și mijlocii) și persoane fizice.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Această notă urmează structura anexei II din Acordul UE-Elveția, și anume începe cu secțiunea A care cuprinde actul care va fi pus în aplicare de Elveția sub rezerva modificărilor prevăzute în anexă, urmată de secțiunea B care conține actele de care Elveția va ține seama în mod corespunzător (decizii ale Comisiei administrative), secțiunea C care cuprinde acte de care Elveția va lua notă (recomandări ale Comisiei administrative) și protocolul la anexa II care cuprinde măsuri tranzitorii cu privire la resortisanții statelor membre care au aderat în 2004 și 2007.

SECȚIUNEA A: ACTE LA CARE SE FACE TRIMITERE

În ceea ce privește **Regulamentul nr. 883/2004**, motivele pentru care au fost efectuate mențiunile la anexele privind Elveția sunt următoarele:

- în ceea ce privește **anexa I (I) la Regulamentul nr. 883/2004** („avansuri din pensii alimentare”), Elveția profită de această ocazie pentru a excepta avansurile din pensiile alimentare de la aplicarea Regulamentului 883/04, prin introducerea unei mențiuni speciale;
- în ceea ce privește **anexa I (II) la Regulamentul nr. 883/2004** („indemnizații speciale de naștere și adopție”), nu există modificări de fond și această mențiune corespunde cu mențiunea actuală din anexa II secțiunea II din Regulamentul 1408/71;
- în ceea ce privește **anexa II din Regulamentul nr. 883/2004** („dispoziții ale convențiilor care rămân în vigoare...”):

Mențiunile care corespund anexei III partea A și partea B din Regulamentul 1408/71 și care privesc prestațiile în numerar pentru persoane rezidente într-o țară terță nu mai sunt prevăzute în această anexă. Resortisanții UE rezidenți într-o țară terță se pot întemeia pe articolul 4 din Regulamentul 883/2004, întrucât clauza privind egalitatea de tratament nu mai face trimitere la „rezidență în UE” [care corespunde articolului 3 alineatul (1), modificat de Regulamentul 647/2005].

Elveția va trebui să exporte drepturile de pensie pe baza articolului 4 din Regulamentul nr. 883/2004 (egalitatea de tratament), întrucât legislația sa internă garantează resortisanților Elveției din toată lumea plata drepturilor de pensie dobândite în Elveția.

Se vor îmbunătăți drepturile resortisanților UE care, în prezent, nu sunt parte la un acord bilateral, cum ar fi resortisanții Estoniei, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, României și Slovaciei, întrucât Elveția va trebui să exporte drepturile de pensie către resortisanții tuturor statelor membre ale UE din țări terțe, așa cum procedează Elveția în cazul propriilor cetățeni.

În ceea ce privește mențiunea referitoare la **Germania-Elveția**, există două convenții prevăzute deja în actuala anexă III la Regulamentul nr. 1408/71:

Convenția de la litera (a) oferă rezidenților fără activitate din Büsingen care nu sunt asigurați în Germania, opțiunea de a se afilia sistemului de asigurări de sănătate din Elveția [punctul (i)] și facilitează accesul muncitorilor care se întorc în Germania la sistemul de asigurări de sănătate al Germaniei [punctul (ii)].

Convenția prevăzută la litera (b) se referă la asigurarea de șomaj și permite lucrătorilor de frontieră din Büsingen să primească, în anumite condiții, indemnizații de șomaj, ca și cum ar fi fost rezidenți în Elveția. Articolul 8 alineatul (5) din această convenție prevede că Germania (districtul Büsingen) contribuie cu o sumă echivalentă cu contribuția cantonală în temeiul legii elvețiene, pentru acoperirea costului locurilor de muncă efective pentru promovarea măsurilor de ocupare a forței de muncă în cazul lucrătorilor care fac obiectul acestei dispoziții. În ceea ce privește mențiunea referitoare la **Spania-Elveția**, aceasta corespunde actualei mențiuni din anexa III la Regulamentul nr. 1408/71. Mențiunea se referă la convenția Spaniei („Convenio especial”), conform căreia lucrătorii care se întorc în Spania se pot afilia la sistemul de asigurări de sănătate al Spaniei și, prin urmare, nu mai sunt obligați să fie asigurați ca pensionari în cadrul sistemului de asigurări de sănătate al Elveției.

În ceea ce privește mențiunea **Italia-Elveția**, aceasta se referă la agregarea perioadelor definitive din țări terțe și permite să se țină seama de perioadele de asigurare ale cetățenilor Elveției sau Italiei rezidenți în țări terțe în vederea îndeplinirii condițiilor care conferă dreptul la pensie în Italia (dispoziție unilaterală). Această mențiune este necesară întrucât Elveția nu este în situația de a pune în aplicare recomandarea P1 privind hotărârea în cazul Gottardo, întrucât se întemeiază direct pe TFUE (anterior, Tratatul CE).

- În ceea ce privește **anexa III la Regulamentul nr. 883/2004** („restricționarea drepturilor la indemnizații în natură pentru membrii de familie ai unui lucrător de frontieră”), nu există mențiune referitoare la Elveția.
- În ceea ce privește **anexa IV la Regulamentul nr. 883/2004**, („drepturi suplimentare pentru pensionarii care se reîntorc în statul membru de jurisdicție”), Elveția a fost adăugată pe listă.
- În ceea ce privește **anexele V, VI și VII din Regulamentul nr. 883/2004**, nu există mențiune referitoare la Elveția.
- În ceea ce privește **anexa VIII partea 1 din Regulamentul nr. 883/2004** [„cazuri în care se renunță la calculul pro rata, în temeiul articolului 52 alineatul (4)”], Elveția este inclusă în legătură cu sistemul său, menționat deja la anexa IV C la Regulamentul 1408/71, și anume calcularea pensiilor în temeiul legii elvețiene conform articolului 52 alineatul (1) litera (a) are drept rezultat o indemnizație egală cu indemnizația pro rata sau mai mare decât aceasta, calculată în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b).
- În ceea ce privește **anexa VIII partea 2 din Regulamentul nr. 883/2004** [„cazuri în care se aplică articolul 52 alineatul (5)], sunt incluse pensiile pentru limită de vârstă, pensiile de urmaș și pensiile de invaliditate, astfel cum sunt prevăzute de sistemul de prestații ocupaționale statutare. În prezent, sistemul este adăugat pe lista de la anexa IV C la Regulamentul 1408/71. Acest sistem este menționat în partea 2 din anexa VIII la Regulamentul 883/2004, întrucât pensiile din cadrul sistemului sunt calculate din economiile individuale acumulate și capitalizate, cu alte cuvinte perioadele de timp nu sunt relevante pentru calcul.
- În ceea ce privește **anexa IX partea II din Regulamentul nr. 883/2004** [„indemnizații menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (b) din regulament, al căror quantum este stabilit prin trimitere la o perioadă considerată a fi fost încheiată între data la care riscul s-a materializat și o dată ulterioară”], există o trimitere la pensiile de urmaș și de invaliditate în

Elveția, în temeiul regimului de prevenire profesională. Această mențiune corespunde mențiunii actuale din anexa IV.D partea 2 din Regulamentul nr. 1408/71.

- În ceea ce privește **anexa X la Regulamentul nr. 883/2004** („prestații speciale în numerar necontributive”), **mențiunile nr. 1, 2 și 3** corespund mențiunilor actuale din anexa IIa. Cu toate acestea, având în vedere că aceste mențiuni au fost introduse înainte ca Regulamentul nr. 647/2005 să introducă unele criterii mai stricte la anexa IIa din Regulamentul nr. 1408/71 (care corespund criteriilor de la anexa X din Regulamentul nr. 883/2004), menținerea intrărilor în anexa X presupune ca aceste intrări să fie conforme cu cerințele stabilite la anexa X. În această privință, mențiunile respective pot fi motivate astfel:

În ceea ce privește **mențiunea nr. 1** privind indemnizațiile suplimentare (Legea federală privind indemnizațiile suplimentare din 19 martie 1965) și indemnizațiile similare prevăzute de legislația cantoanelor:

Având în vedere Regulamentul nr. 883/2004, delegația Elveției a solicitat ca pe lista prestațiilor speciale în numerar necontributive să fie menținute indemnizațiile suplimentare, astfel cum au fost prevăzute în actuala anexă IIa la Regulamentul 1408/71, cu menționarea următoarelor motive:

1. Descrierea indemnizației

În ceea ce privește indemnizațiile federale, acestea sunt acordate atunci când pensiile pentru limită de vârstă, de invaliditate sau de urmaș nu acoperă nevoile de bază. Condițiile necesare pentru acordarea acestor indemnizații sunt prevăzute în continuare. Solicitantul trebuie:

- să aibă un venit mai mic decât venitul minim stabilit pentru acoperirea nevoilor de bază (locuință, asigurări de sănătate, hrană);
- să aibă dreptul la pensie pentru limită de vârstă, pensie de invaliditate sau pensie de urmaș;
- să aibă domiciliul și reședința în Elveția.

Valoarea indemnizațiilor se calculează prin diferența dintre venitul minim stabilit și venitul real al persoanei (pensii, venitul partenerului, active). Indemnizațiile sunt finanțate exclusiv de taxele generale stabilite de Confederația Elvețiană și de cantoane.

Plafoanele actuale stabilite pentru venitul minim:

- persoană singură: 18 720 CHF/an
- cuplu: 28 080 CHF/an

În ceea ce privește indemnizațiile cantonale, alte indemnizații suplimentare similare pot fi acordate de cantoane în cazul pensiilor pentru limită de vârstă, pensiilor de invaliditate sau pensiilor de urmaș, care completează indemnizațiile federale suplimentare.

În prezent, opt cantoane au astfel de sistem paralel de indemnizații suplimentare pensiei pentru limită de vârstă, pensiei de invaliditate sau pensiei de urmaș. De regulă, pentru a avea dreptul la indemnizații cantonale, persoana respectivă trebuie să primească indemnizații federale suplimentare.

2. Calificarea drept indemnizație specială necontributivă

Indemnizațiile suplimentare federale și cantonale îndeplinesc toate criteriile necesare pentru a fi considerate indemnizații speciale necontributive în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, avându-se în vedere toată jurisprudența relevantă a Curții Europene de Justiție referitoare la indemnizațiile speciale necontributive:

- (a) Sunt indemnizații speciale (de tip combinat): pe de o parte, au caracteristicile securității sociale, întrucât persoanele în cauză beneficiază de dreptul legal incontestabil de a le primi. Aceste indemnizații au rolul de a suplimenta pensiile pentru a se garanta un venit minim de subzistență și, prin urmare, sunt corelate cu pensiile de bază și cu riscul vârstei sau invalidității. Pe de altă parte, aceste indemnizații au caracteristicile asistenței sociale, întrucât sunt acordate numai pensionarilor ale căror venituri totale nu depășesc venitul minim stabilit de legislație. Ele sunt strâns legate de situația socio-economică din Elveția, întrucât corespund nevoilor de bază minime din Elveția. Aceste indemnizații nu depind de perioadele de încadrare în muncă sau de contribuții;
- (b) Nu au caracter contributiv: ele sunt finanțate exclusiv din taxe și nu depind de nicio contribuție.

În ceea ce privește **mențiunea nr. 2** privind pensiile pentru situații dificile în cadrul asigurării de invaliditate (articolul 28 paragraful 1a din Legea federală privind asigurarea de invaliditate din 19 iunie 1959, astfel cum a fost modificată la 7 octombrie 1994), delegația elvețiană a solicitat ca această mențiune să rămână așa cum a fost formulată în actuala anexă IIA din Regulamentul 1408/07, din următoarele motive:

1. Descrierea indemnizației

Pensia pentru situații dificile a fost anulată la data de 1 ianuarie 2004, fiind înlocuită cu indemnizațiile suplimentare, însă în unele cazuri aceasta este acordată în continuare în baza dispozițiilor tranzitorii (în prezent, există aproximativ 500 de beneficiari ai aceste pensii) și, prin urmare, trebuie prevăzută în anexa X din Regulamentul 883/04.

Pensia pentru situații dificile este o sumă suplimentară pe care o primesc persoanele care au dreptul la o pătrime din pensia de invaliditate (grad de invaliditate între 40% și 49%), care se confruntă cu o situație personală dificilă și nu beneficiază de un venit minim de subzistență decentă („situații dificile”). Pensia suplimentară pentru situații dificile corespunde unei părți dintr-o pensie. În consecință, beneficiarul va primi echivalentul unei jumătăți de pensie. Pensia pentru situații dificile se plătește numai în Elveția.

Condițiile necesare pentru acordarea acestor indemnizații sunt prevăzute în continuare. Solicitanții trebuie:

- să aibă dreptul la pensie de invaliditate;
- să nu dispună de suficiente mijloace;
- să aibă domiciliul și reședința în Elveția.

2. Calificarea drept indemnizație specială necontributivă

Pensia de invaliditate pentru situații dificile întrunește toate criteriile necesare pentru a fi considerată indemnizație specială necontributivă în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, luându-se în considerare toată jurisprudența relevantă a Curții Europene de Justiție referitoare la indemnizațiile speciale necontributive, cu trimitere la hotărârea CEJ din 29 aprilie 2004 în cauza C-160/02, Skalka:

- (a) este o indemnizație specială (de tip combinat): pe de o parte, are caracteristicile securității sociale, întrucât persoanele în cauză beneficiază de dreptul legal incontestabil de a le primi. Rolul acestei indemnizații este de a suplimenta pensiile obișnuite pentru a se garanta un venit minim de subzistență, fiind legată de pensiile de bază pentru invaliditate și de riscul de a se crea o situație de invaliditate. Pe de altă parte, aceasta are caracteristicile asistenței sociale, întrucât este garantată în exclusivitate pensionarilor confrunțați cu situații economice dificile. Indemnizația este strâns legată de situația socio-economică din Elveția, întrucât quantumul acesteia este calculat în funcție de pensia obișnuită. Aceste indemnizații nu depind de perioadele de încadrare în muncă sau de contribuții;
- (b) indemnizația respectivă nu are caracter contributiv, întrucât este finanțată din taxe și nu depinde de contribuții.

În ceea ce privește **mențiunea nr. 3** privind indemnizațiile necontributive de tip combinat pentru situații de șomaj, astfel cum se prevede în conformitate cu legislația cantonală, din următoarele motive:

1. Descrierea indemnizației

Opt cantoane au introdus astfel de indemnizații: Basel-Stadt, Geneva, Jura, Neuchâtel, Schaffhausen, Tessin, Uri, Zug. Aceste indemnizații sunt acordate persoanelor care sunt în căutarea unui loc de muncă și care nu mai beneficiază de prestații federale de șomaj, în vederea reintegrării lor pe piața forței de muncă și pentru evitarea asistenței sociale și a excluderii sociale.

Pentru a beneficia de acest drept, solicitanții trebuie:

- să aibă un venit mai mic decât venitul minim stabilit de canton;
- să nu beneficieze de alte drepturi la prestații federale de șomaj;
- să fie în căutarea unui loc de muncă și să fie disponibili pentru angajare în muncă;
- să aibă domiciliul și reședința în canton.

Categoriile de indemnizații sunt următoarele: alocații zilnice și/sau prestații în cadrul diferitelor măsuri de reintegrare (cursuri de formare etc.).

Acestea sunt finanțate exclusiv din taxe.

2. Calificarea drept indemnizație specială necontributivă

Aceste ajutoare acordate de cantoane în sprijinul persoanelor care sunt în căutarea unui loc de muncă îndeplinesc toate criteriile necesare pentru a fi considerate indemnizații speciale necontributive în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, avându-se în vedere toată jurisprudența relevantă a Curții Europene de Justiție referitoare la indemnizațiile speciale necontributive:

- (a) Sunt prestații speciale (de tip combinat): pe de o parte, au caracteristicile securității sociale, întrucât persoanele în cauză beneficiază de dreptul legal incontestabil de a le primi. Rolul lor este de a suplimenta indemnizațiile federale de șomaj în vederea garantării unui venit minim, fiind legate în mod clar de riscul unei situații de șomaj. Pe de altă parte, aceste indemnizații au caracteristicile asistenței sociale, întrucât sunt acordate în exclusivitate persoanelor care sunt în căutarea unui loc de muncă și ale căror venituri totale nu depășesc venitul minim stabilit de legislație. Acestea sunt strâns legate de situația socio-economică din Elveția, întrucât se referă la venitul minim din cantonul de rezidență și au legătură cu piața muncii din teritoriu. Aceste indemnizații nu depind de perioadele de contribuții;
- (b) Nu au caracter contributiv: ele sunt finanțate exclusiv din taxe și nu depind de nicio contribuție.

În ceea ce privește **mențiunea nr. 4** privind pensiile extraordinare necontributive de invaliditate pentru tinerii cu handicap (articolul 39 din Legea federală privind asigurarea de invaliditate din 19 iunie 1959), Elveția a motivat mențiunea respectivă astfel:

Având în vedere Regulamentul nr. 883/2004, care se va aplica, de asemenea, persoanelor neîncadrate în muncă, delegația Elveției a solicitat includerea pensiilor extraordinare pentru persoanele cu handicap și neîncadrate în muncă pe lista indemnizațiilor speciale în numerar necontributive, din următoarele motive:

1. Descrierea indemnizației

Pentru a avea dreptul la o pensie de invaliditate în Elveția, este necesar ca la data la care a survenit incapacitatea de muncă (invaliditate), persoanele asigurate să fi plătit contribuțiile la sistemul de pensii cel puțin trei ani. Persoanele cu handicap din la naștere ori survenite în copilărie nu pot îndeplini această condiție întrucât nu au capacitatea de a munci înainte de a atinge vârsta de la care încep să fie prelevate contribuțiile la sistemul de pensii.

Aceste persoane au dreptul la o indemnizație specială corespunzătoare sumei pensiei minime obișnuite de invaliditate. Indemnizația este acordată persoanelor care au depășit vârsta de 18 ani și cu condiția să locuiască în Elveția.

Această pensie este denumită „pensie extraordinară de invaliditate”, întrucât nu este calculată pe baza contribuțiilor.

2. Calificarea drept indemnizație specială necontributivă

Pensiile extraordinare de invaliditate îndeplinesc toate criteriile necesare pentru a fi considerate indemnizații speciale necontributive în temeiul articolului 4 alineatul (2a) din

Regulamentul nr. 1408/71, avându-se în vedere toată jurisprudența relevantă a Curții Europene de Justiție referitoare la indemnizațiile speciale necontributive:

- (a) Este o indemnizație hibridă (de tip combinat): pe de o parte, are caracteristicile securității sociale, întrucât persoanele în cauză beneficiază de dreptul legal incontestabil de a le primi, indemnizația acoperind riscul de invaliditate. Pe de altă parte, aceasta este legată de asistența socială, în sensul că nu depinde de perioadele de încadrare în muncă sau de contribuții și are rolul de a compensa o necesitate prin garantarea unui venit minim de subsistență unui grup defavorizat din punct de vedere social (tineri cu handicap);
- (b) Este o indemnizație specială: reprezintă o alocație de înlocuire pentru persoanele care nu îndeplinesc condițiile de asigurare pentru a obține o pensie obișnuită de invaliditate. Este strâns legată de situația socio-economică din Elveția, întrucât corespunde pensiei minime în Elveția;
- (c) Nu au caracter contributiv: Nu este finanțată din contribuții. Guvernul federal suportă totalitatea costurilor aferente acestei indemnizații.

În cauza C-154/05 Kersbergen-Lap și Dams-Schipper, Curtea Europeană de Justiție (CEJ) a considerat că indemnizația Wajong din țările de Jos ca fiind o indemnizație specială necontributivă. CEJ a confirmat această hotărâre în cauza C-287/05 Hendrix. Ca și în cazul pensiei extraordinare de invaliditate, indemnizația Wajong din Țările de Jos prevede plata unei indemnizații acelor tineri care sunt victimele unei incapacități de muncă pe termen lung, însă nu îndeplinesc condițiile pentru a avea dreptul la o pensie obișnuită de invaliditate.

Pentru a nu se crea o situație mai puțin favorabilă în raport cu status quo, mențiunea propusă de Elveția se limitează la persoanele care, înainte de a interveni incapacitatea de muncă, nu au intrat sub incidența legislației elvețiene ca urmare a unei activități salariale (de exemplu, ca stagiar) sau activități independente.

– În ceea ce privește **anexa XI la Regulamentul nr. 883/2004 („dispoziții speciale pentru aplicarea legislației statelor membre”)**:

- Cu privire la **mențiunile nr. 1 și nr. 2**, Elveția a justificat propunerile prezentate astfel:

Elveția propune să se păstreze cele două mențiuni din anexa VI la Regulamentul 1408/71 privind admiterea la asigurarea voluntară de pensie (punctul 1) și asigurarea facultativă continuă (punctul 2) în cazul persoanelor care locuiesc în afara domeniului de aplicare teritorială a Acordului Elveția-UE privind libera circulație a persoanelor. Aceste mențiuni se introduc în anexa XI la Regulamentul 883/2004. Motivele pentru introducerea acestor mențiuni:

Cu privire la **mențiunea nr. 1 (asigurare voluntară)**:

Resortisanții Elveției și ai statelor membre pot opta pentru afilierea la un sistem elvețian de asigurări de pensie pentru de limită de vârstă, pensie de urmaș și pensie de invaliditate.

Având în vedere că asigurarea voluntară este finanțată parțial de la bugetul de stat al Elveției, la acest sistem de asigurări se pot afilia numai persoanele care au o legătură strânsă cu Elveția. Prin urmare, este necesar ca aceste persoane să fi fost asigurate timp de cinci ani în sistemul

elvețian de asigurări de pensie pentru limită de vârstă, pensie de urmaș și pensie de invaliditate. Această condiție se aplică, de asemenea, resortisanților Elveției și UE care au reședința în afara domeniului teritorial de aplicare a Acordului privind libera circulație a persoanelor.

Cu privire la **mențiunea nr. 2** (Asigurare continuă în cazul unei activități prestate în străinătate pentru un angajator elvețian)

Persoanele care lucrează în străinătate pentru un angajator elvețian poate plăti în continuare contribuțiile la sistemul de asigurări de pensie pentru limită de vârstă, pensie de urmaș și pensie de invaliditate. Cu toate acestea, angajatorul, care va plăti jumătate din contribuții, trebuie să fie de acord cu această soluție. Având în vedere că asigurarea continuă este finanțată parțial de la bugetul de stat al Elveției, la acest sistem de asigurări se pot afilia numai persoanele care au o legătură strânsă cu Elveția. Prin urmare, este necesar ca aceste persoane să fi fost asigurate timp de cinci ani în sistemul elvețian de asigurări de pensie pentru limită de vârstă, pensie de urmaș și pensie de invaliditate. Această condiție se aplică, de asemenea, resortisanților Elveției și UE care au reședința în afara domeniului teritorial de aplicare a Acordului privind libera circulație a persoanelor.

Cu privire la **mențiunea nr. 3**, aceasta corespunde mențiunii nr. 3 din anexa VI la Regulamentul nr. 1408/71. Acest drept de opțiune conferă mai multe drepturi lucrătorilor imigranți și membrilor de familie ai acestora. Acest drept a fost cerut pentru lucrătorii imigranți întrucât aceștia pot evita plata unor contribuții mai mari la sistemul de asigurări de sănătate în Elveția decât ar trebui să plătească în statul membru de proveniență.

Cu privire la **mențiunea nr. 4**, Elveția propune să se păstreze această mențiune, care corespunde punctului 3a din anexa XI la Regulamentul nr. 1408/71 privind accidentele, altele decât accidentele de muncă. Această mențiune se introduce în anexa XI la Regulamentul nr. 883/2004.

Persoanele care lucrează în Elveția și locuiesc în Austria, Germania, Franța sau Italia pot să opteze pentru a fi asigurați pentru caz de boală în statul de reședință și nu în Elveția [clauză de renunțare;Regulamentul nr.1408/71 anexa VI alineatul (3) litera (b)].

În astfel de cazuri poate apărea între instituția elvețiană de asigurări în caz de accidente și instituția de asigurări de sănătate din statul de reședință, responsabilitatea simultană în cazul accidentelor care nu sunt accidente de muncă. În fapt, accidentele care nu sunt accidente de muncă sunt tratate drept accidente de muncă și boli industriale în legislația suedeză, fiind tratate drept prestații în natură pentru caz de boală în legislația statului membru respectiv din UE.

Este necesară o dispoziție clară privind distribuția costurilor.

Cu privire la **mențiunea nr. 5**, aceasta corespunde mențiunii nr. 3 din anexa VI la Regulamentul nr. 1408/71. Se referă la situația în care o persoană care lucrează în Elveția și are reședința în alt stat membru a ales să fie asigurat în țara de reședință. În această situație, mențiunea respectivă asigură aplicarea articolului 19 din Regulamentul nr. 883/2004, astfel încât persoana respectivă să beneficieze de îngrijirea medicală necesară în timpul șederii în Elveția (nu are competența financiară).

A fost îmbunătățită formularea pentru a se garanta includerea membrilor de familie.

Mențiunile nr. 4 și nr. 6 din anexa VI la Regulamentul nr. 1408/71 nu mai sunt necesare, întrucât aceste situații sunt prevăzute de articolul 18 și articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004.

Cu privire la **mențiunea nr. 6**, aceasta corespunde mențiunii nr. 5 din anexa VI la Regulamentul nr. 1408/71. Aceasta prevede, în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) din noul Regulament nr. 987/2009 de punere în aplicare, faptul că instituția competentă va rambursa instituției care a acordat prestațiile în Elveția suma efectivă înregistrată în contabilitatea instituției respective. Acest lucru se aplică, de asemenea, prestațiilor acordate în Elveția persoanelor care au ales să fie asigurate în țara de reședință în conformitate cu mențiunea nr. 3 litera (a) din anexa XI.

Cu privire la **mențiunea nr. 7**, aceasta corespunde mențiunii nr. 7 din anexa VI la Regulamentul nr. 1408/71 și Elveția propune să se păstreze punctul 7 din anexa VI la Regulamentul nr. 1408/71 cu privire la indemnizațiile în numerar pentru caz de boală.

În Elveția, asigurarea pentru indemnizații în numerar pentru caz de boală este opțională. Orice persoană care este asigurată în Elveția pentru a beneficia de indemnizații în numerar pentru caz de boală are dreptul să se afilieze la acest sistem suplimentar de asigurări.

Persoanele asigurate au dreptul de a renunța oricând la societatea de asigurări, în favoarea alteia. În acest caz, noua societate de asigurări are dreptul de a exclude plata pentru riscuri și boli care au existat deja înainte de afilierea persoanei.

Cu toate acestea, în cazul în care persoana respectivă a fost obligată să aleagă altă societate de asigurări ca urmare a faptului că s-a transferat la un alt loc de muncă sau a trebuit să se mute într-un loc în care asigurătorul anterior nu funcționează, persoana respectivă trebuie să fie acceptată de către noua societate de asigurări fără alte restricții. În astfel de cazuri, asigurătorul anterior trebuie să emită un certificat din care să rezulte că alegerea unei alte instituții a fost fără voia sa. Noul asigurător este obligat prin acest document a cărui valabilitate este de trei luni. Până când asigurătorul anterior nu emite acest certificat persoanei asigurate, asigurătorul răspunde în continuare de orice prestații în numerar neacoperite de noul asigurător.

În cazul în care o persoană a fost asigurată anterior de către o instituție dintr-un stat membru al UE, persoana respectivă nu poate să obțină un certificat care să ateste îndeplinirea condițiilor de admitere fără rezerve. Pentru protejarea acestor persoane se iau în considerare perioadele anterioare de asigurări de sănătate în alt stat membru și nu se aplică excluderea acoperirii cazurilor anterioare de boală sau riscuri. Ca și în cazul Elveției, alegerea unei alte societăți de asigurare trebuie încheiată în termen de trei luni.

Punctul 8 din anexa VI la Regulamentul 1408/71 nu este preluat în anexa XI la Regulamentul nr. 883/2004. În Elveția, acoperirea prin asigurarea de invaliditate depinde fie de reședință, fie de activitatea remunerată în Elveția. Persoanele care locuiesc în afara Elveției (de exemplu, lucrătorii de frontieră) care renunță la activitatea remunerată din cauza unei situații de boală sau a unui accident, nu mai sunt asigurate și nu pot plăti contribuții. Dacă aceste persoane au lucrat în Elveția pe o perioadă mai mică de un an, acestea nu au dreptul la pensie de invaliditate întrucât nu îndeplinesc perioada minimă de contribuție. Până la finele anului 2007, perioada minimă de contribuție a fost de numai un an. Pentru a permite foștilor lucrători de frontieră să încheie perioada minimă de contribuție, punctul 8 din anexa VI îi obligă să plătească toate contribuțiile către sistemul elvețian de asigurări de pensie, pe o

perioadă de un an de la începutul capacității de muncă, atâta timp cât nu intră sub incidența legislației altui stat membru ca urmare a angajării într-o nouă activitate.

La 1 ianuarie 2008, perioada minimă de contribuție pentru pensiile de invaliditate în Elveția a fost majorată la trei ani. În prezent, această mențiune este inutilă: nu se mai justifică asigurarea în continuare a persoanei și forțarea acesteia de a plăti contribuții, întrucât acest an suplimentar nu ar avea nici un impact în multe cazuri asupra dreptului și este incompatibil cu normele de competență stabilite în anexa II la Regulamentul nr. 883/2004.

Cu privire la mențiunea nr. 8, aceasta corespunde mențiunii nr. 9 din anexa VI la Regulamentul nr. 1408/71 și are următoarea justificare: în conformitate cu legislația Elveției privind asigurarea de invaliditate, măsurile de reabilitare sunt acordate numai atâta timp cât persoana respectivă este asigurată. În Elveția, acoperirea prin asigurare depinde fie de reședință, fie de activitatea remunerată în Elveția. Persoanele care locuiesc în afara Elveției (de exemplu, lucrătorii de frontieră) care renunță la activitatea remunerată din cauza unei situații de boală sau a unui accident, nu mai sunt asigurate. Mențiunea din anexa XI garantează că aceste persoane mai pot beneficia de pe urma măsurilor de reabilitare, cu toate că Elveția a încetat să fie stat competent. Se referă în principal la măsurile de formare profesională care au drept obiectiv reintegrarea în muncă a persoanei. În plus, menținerea asigurării pe durata aplicării măsurilor poate da dreptul persoanei respective de a completa perioada minimă de asigurare pentru pensia de invaliditate, dacă este necesar.

Mențiunea existentă a fost modificată, întrucât au fost definite mai clar situațiile care intră sub incidența acestei dispoziții. Aceasta va acoperi numai perioada imediat următoare încetării activității remunerate în Elveția, în consecință a fost introdusă formularea „*până la plata pensiei de invaliditate*”, astfel încât persoanele pensionate nu au dreptul la aceste prestații.

În ceea ce privește aplicarea Regulamentului nr. 987/2009, mențiunile la anexele privind Elveția au următoarea justificare:

- în ceea ce privește **anexa 1 la Regulamentul nr. 987/2009** („dispoziții de punere în aplicare a acordurilor bilaterale...”), sunt enumerate acordurile bilaterale cu Franța și Italia de stabilire a procedurilor speciale de rambursare a prestațiilor de asistență medicală;
- în ceea ce privește **anexele 3 și 5 din Regulamentul nr. 987/2009**, nu există mențiuni referitoare la Elveția.

SECȚIUNEA B: ACTE PE CARE PĂRȚILE CONTRACTANTE TREBUIE SĂ LE IA ÎN CONSIDERARE

Prezenta secțiune conține noul set de decizii adoptate de Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială.

SECȚIUNEA C: ACTE DE CARE PĂRȚILE CONTRACTANTE TREBUIE SĂ IA NOTĂ

Prezenta secțiune conține noul set de recomandări adoptate de Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială.

PROTOCOL

În ceea ce privește Protocolul la anexa II, acesta abordează trei chestiuni:

În primul rând, referitor la **asigurarea de șomaj** pentru lucrătorii care dețin un permis de rezidență pentru o perioadă mai mică de un an, dispozițiile de la acest punct au fost actualizate pentru resortisanții UE-8 și UE-2, pentru care se aplică în continuare sistemul actual de rambursare. Acest sistem de rambursare se aplică resortisanților UE-8 până la 30 aprilie 2011, conform punctului 4 din protocolul la anexa II din Acordul UE-Elveția, precum și resortisanților UE-2 până la 31 mai 2016, conform punctului 5 din anexa II din protocolul la Acordul UE-Elveția privind participarea Bulgariei și României.

În al doilea rând, cu privire la **alocațiile acordate de Elveția persoanelor neajutorate** (Actul federal din 19 iunie 1959 privind asigurarea de invaliditate și Actul federal din 20 decembrie 1946 privind pensiile pentru limită de vârstă și pensiile de urmaș, astfel cum a fost modificată la 8 octombrie 1999, aceste prestații nu pot fi enumerate la anexa X din Regulamentul nr. 883/2004, întrucât nu îndeplinesc condițiile mai restrictive prevăzute în Regulamentul nr. 647/2005. Cu toate acestea, având în vedere că s-a convenit cu câțiva ani înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 647/2005 să se prevadă această prestație la anexa IIa din Regulamentul nr. 1408/71, având în vedere că Elveția solicită *status quo* cu privire la această prestație, cu trimitere la natura statică a acordului și având în vedere că Elveția acceptă, în general, condițiile mai stricte privind anexa X din Regulamentul nr. 883/2004, reexportarea acestei prestații este tratată ca un punct separat în protocolul la acest acord.

În al treilea rând, cu privire la mențiunea referitoare la **prestațiile din sistemul privind prestațiile ocupaționale** aferente pensiei pentru limită de vârstă, pensiei de urmaș și pensiei de invaliditate: acest regulament tranzitoriu a încetat la 31 mai 2007, după cinci ani de la intrarea în vigoare a acordului. Cu toate acestea, există posibilitatea existenței unor cazuri vechi acoperite de acest regulament (persoane care au părăsit Elveția înainte de 31 mai 2007, însă nu au solicitat deocamdată acordarea acestei prestații), motiv pentru care se păstrează această mențiune.

În acest context, articolul 3 alineatul (1) a fost adaptat („resortisanții *anumitor* state membre”) având în vedere că dispozițiile tranzitorii privind asigurarea de șomaj pentru persoanele care dețin un permis de rezidență valabil pentru o perioadă mai mică de un an se aplică numai resortisanților statelor membre UE-8 și UE-2; a se vedea protocoalele de extindere: Protocolul din 26 octombrie 2004 la acord (JO L 89, 28.3.2006, p. 30) și Protocolul din 27 mai 2008 (JO L 124, 20.5.2009, p. 53).

Articolul 3 alineatul (1) a fost adaptat, de asemenea, din motive de exhaustivitate, prin introducerea unei trimiteri la protocol în punctele deja menționate în acest protocol privind alocațiile acordate de Elveția persoanelor neajutorate, precum și prestațiile din sistemul privind prestațiile ocupaționale.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului UE.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Au fost organizate deja consultații cu statele membre prin intermediul Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția ce urmează a fi adoptată în numele Uniunii în cadrul comitetului mixt înființat în temeiul Acordului din 21 iunie 1999 între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor în ceea ce privește înlocuirea anexei II privind coordonarea sistemelor de securitate socială

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2002/309/CE, Euratom a Consiliului și a Comisiei privind acordul de cooperare științifică și tehnologică din 4 aprilie 2002 privind încheierea a șapte acorduri cu Confederația Elvețiană¹, în special articolul 2:

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de-o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor (denumit în continuare „acordul”) a intrat în vigoare la 1 iunie 2002.
- (2) Acordul 18 din acord prevede că se pot adopta modificări, prin decizia Comitetului mixt al SEE, *inter alia* la anexa II din acord, cu privire la coordonarea sistemelor de securitate socială.
- (3) În vederea menținerii unei implementări coerente și corecte a legislației UE și evitării unor dificultăți de natură administrativă și, eventual, juridice, este necesar să se modifice acordul pentru integrarea noii legislații UE la care acordul nu se referă în prezent.
- (4) Din motive de claritate și logică, anexa II și protocolul anexat acordului trebuie codificate,

¹ JO L 114, 30.4.2002, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează a fi adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului mixt înființat în temeiul articolului 14 din Acordul încheiat la 21 iunie 1999 între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elveției, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor se întemeiază pe proiectul de decizie al Comitetului mixt în ceea ce privește înlocuirea anexei II privind coordonarea sistemelor de securitate socială prevăzute în anexa A la prezenta decizie.

Articolul 2

Declarația prevăzută în anexa B la prezenta decizie este aprobată și dată în numele Uniunii Europene în Comitetul mixt, atunci când se adoptă decizia menționată la articolul 1.

Articolul 3

Decizia Comitetului mixt și declarația menționată la articolul 2 se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

ANEXA A

Proiect de

DECIZIE NR. .../2010 A COMITETULUI MIXT UE-ELVEȚIA PRIVIND LIBERA CIRCULAȚIE A PERSOANELOR

din... .. 2010

de înlocuire a anexei II privind coordonarea sistemelor de securitate socială

COMITETUL MIXT,

Având în vedere Acordul din 21 iunie 1999 dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor (denumit în continuare „acordul”), în special articolul 18,

întrucât:

- (1) Acordul a fost semnat la 21 iunie 1999 și a intrat în vigoare la 1 iunie 2002.
- (2) Anexa II la acord privind coordonarea sistemelor de securitate socială a fost modificată ultima dată prin Decizia nr. 1/2006 din 6 iulie 2006 și, în prezent, ar trebui actualizată pentru a se ține seama de noile acte legislative ale Uniunii Europene care au intrat în vigoare de la acea dată, în special Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a regulamentul menționat.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 a înlocuit Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului.
- (4) Din motive de claritate și logică, anexa II și protocolul anexat acordului trebuie consolidate într-un text obligatoriu din punct de vedere juridic,
- (5) Anexa II ar trebui să fie conformă cu evoluția legislației relevante din Uniunea Europeană.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa II la acord privind coordonarea sistemelor de securitate socială se înlocuiește cu textul din anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se întocmește în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și ungară, textele fiind egal autentice.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei adoptării sale.

Adoptată la Bruxelles, 20...

Pentru Comitetul mixt

Președintele

ANEXĂ

„Anexa II

COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ

Articolul 1

- (1) Părțile contractante convin, în ceea ce privește coordonarea sistemelor de securitate socială, să aplice între ele actele comunitare ale Uniunii Europene la care se face trimitere în secțiunea A din această anexă, astfel cum au fost modificate de această secțiune sau normele echivalente acestor acte.
- (2) Termenii „stat membru” sau „state membre” care figurează în actele menționate la secțiunea A din prezenta anexă se referă, de asemenea, la Elveția, nu numai la statele prevăzute de actele comunitare relevante.

Articolul 2

- (1) În sensul aplicării dispozițiilor prezentei anexe, părțile contractante iau în considerare în mod corespunzător actele Uniunii Europene menționate la secțiunea B din prezenta anexă.
- (2) În vederea aplicării dispozițiilor din prezenta anexă, părțile contractante iau notă de actele Uniunii Europene menționate la secțiunea C din prezenta anexă.

Articolul 3

- (1) Dispozițiile speciale privind dispozițiile tranzitorii privind asigurarea de șomaj pentru resortisanții anumitor state membre ale UE care dețin un permis de rezidență în Elveția valabil pe o perioadă mai mică de un an, privind alocațiile acordate de Elveția persoanelor neajutorate, precum și prestațiile din planul privind prestațiile ocupaționale aferente pensiei pentru limită de vârstă, pensiei de urmaș și pensiei de invaliditate sunt prevăzute într-un protocol la prezenta anexă.
- (2) Protocolul face parte integrantă din prezenta anexă.

SECȚIUNEA A: ACTE LA CARE SE FACE TRIMITERE

1. **Regulamentul (CE) nr. 883/2004** al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială² (JO L 166, 30.4.2004), astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și de stabilire a conținutului anexelor sale³.

În sensul prezentului acord, Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se adaptează astfel:

² JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

³ JO L 284, 30.10.2009, p. 43.

(a) La anexa I secțiunea I se adaugă următorul text:

«Elveția

Legislația cantonală privind avansurile aferente plăților de întreținere întemeiate pe articolul 131 alineatul (2) și pe articolul 293 alineatul (2) din Legea federală civilă.»

(b) La anexa I secțiunea II se adaugă următorul text:

«Elveția

Alocațiile de naștere și alocațiile de adopție, în conformitate cu legislația cantonală relevantă întemeiată pe articolul 3 alineatul (2) din Legea federală privind alocațiile de familie.»

(c) La anexa II se adaugă următorul text:

«Germania-Elveția

(a) Convenția privind securitatea socială din 25 februarie 1964, astfel cum a fost modificată prin convențiile complementare nr. 1 din 9 septembrie 1975 și nr. 2 din 2 martie 1989:

(i) punctul 9b alineatul (1) subpunctele 1-4 din Protocolul final (legislația aplicabilă și dreptul la prestații în natură pentru caz de boală pentru rezidenții exclavei germane din Büsingen);

(ii) punctul 9e alineatul (1) litera (b) prima, a doua și a patra teză din Protocolul final (accesul la asigurarea voluntară de boală din Germania, prin relocare în Germania).

(b) Convenția privind asigurarea de șomaj din 20 octombrie 1982, astfel cum a fost modificată prin Protocolul adițional din 22 decembrie 1992:

(i) conform articolului 8 alineatul (5), Germania (teritoriul Büsingen) contribuie, cu o sumă echivalentă contribuției cantonale, în temeiul legislației elvețiene, la costul locurilor de muncă efective pentru promovarea măsurilor privind ocuparea forței de muncă pentru lucrătorii care intră sub incidența acestei dispoziții.

Spania-Elveția

Punctul 17 din Protocolul final la Convenția privind securitatea socială din 13 octombrie 1969, astfel cum a fost modificată prin Convenția complementară din 11 iunie 1982; conform acestei dispoziții, persoanele asigurate în baza sistemului spaniol sunt scutite de cerința de afiliere la sistemul elvețian de asigurări de boală.

Italia-Elveția

Articolul 9 alineatul (1) din Convenția privind securitatea socială din 14 decembrie 1962, astfel cum a fost modificată de Convenția complementară nr. 1 din 18 decembrie 1963, Acordul complementară din 4 iulie 1969, Protocolul adițional din 25 februarie 1974 și Acordul complementară nr. 2 din 2 aprilie 1980”.

(d) La Anexa IV se adaugă următorul text:

«Elveția»

(e) La anexa VIII partea 1 se adaugă următorul text:

«Elveția

Toate cererile de pensii pentru limită de vârstă, pensii de urmaș și pensii de invaliditate, în temeiul sistemului de bază (Legea federală privind asigurările de pensii pentru limită de vârstă și pensii de urmaș, precum și Legea federală privind asigurarea de invaliditate) și pensiile statutare pentru limită de vârstă în cadrul planurilor de prestații ocupaționale statutare (Legea federală privind sistemul de prestații ocupaționale pentru asigurările de pensii pentru limită de vârstă, pensii de urmaș și pensii de invaliditate).»

(f) La anexa VIII partea 2 se adaugă următorul text:

«Elveția

Pensiile pentru limită de vârstă, pensiile de urmaș și pensiile de invaliditate în cadrul sistemului de prestații ocupaționale statutare (Legea federală privind sistemul de prestații ocupaționale statutare pentru asigurările de pensii pentru limită de vârstă, pensii de urmaș și pensii de invaliditate).»

(g) La anexa IX partea II se adaugă următorul text:

«Elveția

Pensiile pentru limită de vârstă, pensiile de urmaș și pensiile de invaliditate în cadrul sistemului de prestații ocupaționale statutare (Legea federală privind sistemul de prestații ocupaționale statutare pentru asigurările de pensii pentru limită de vârstă, pensii de urmaș și pensii de invaliditate).»

(h) La Anexa X se adaugă următorul text:

«1. Prestații suplimentare (Legea federală privind prestațiile suplimentare din 19 martie 1965) și prestații similare prevăzute de legislația cantonală.

2. Pensii pentru situații dificile în baza asigurării de invaliditate (articolul 28 paragraful 1a din Legea federală privind asigurările de invaliditate din 19 iunie 1959, astfel cum a fost modificată la 7 octombrie 1994).

3. Prestații necontributive de tip mixt prevăzute de legislația cantonală pentru situații de șomaj.

4. Pensii necontributive extraordinare de invaliditate pentru persoanele cu handicap (articolul 39 din Legea federală privind asigurările de invaliditate din 19 iunie 1959) care, înainte de incapacitatea acestora de a munci, nu au făcut obiectul legislației elvețiene în baza unei activități prestate în calitate de persoană salariată sau persoană independentă.»

(i) La anexa XI se adaugă următorul text:

«Elveția

1. Articolul 2 din Legea federală privind asigurările de pensii pentru limită de vârstă și pensii de urmaș și articolul 1 din Legea federală privind asigurarea de invaliditate, care reglementează asigurarea voluntară în aceste clase de asigurare pentru resortisanții elvețieni care sunt rezidenți ai unor state care nu intră sub incidența prezentului acord, se aplică persoanelor care sunt rezidente în afara Elveției și care sunt resortisanți ai celorlalte state cărora li se aplică prezentul acord, precum și refugiaților și apatrizilor cu reședința pe teritoriul acestor state, în cazul în care aceste persoane se afiliază la un sistem de asigurare voluntară în termen de cel mult un an de la data la care au încetat să dețină o asigurare de pensie pentru limită de vârstă, pensie de urmaș și pensie de invaliditate după o perioadă continuă de asigurare de cel puțin cinci ani.
2. În cazul în care o persoană încetează să mai fie asigurată în cadrul unui sistem elvețian de asigurări de pensii pentru limită de vârstă, de urmaș și de invaliditate după o perioadă continuă de asigurare de cel puțin cinci ani, aceasta are în continuare dreptul de a fi asigurată cu acordul angajatorului, în cazul în care lucrează într-un stat căruia nu i se aplică prezentul acord pentru un angajator din Elveția și în cazul în care depune o cerere în acest sens în termen de șase luni de la data la care a încetat să mai fie asigurată.
3. Asigurarea obligatorie în cadrul asigurării de boală în Elveția și eventualele scutiri
 - (a) Dispozițiile legale elvețiene care reglementează asigurările obligatorii de boală se aplică următoarelor persoane care nu sunt rezidente în Elveția:
 - (i) persoanele care intră sub incidența legislației elvețiene, în temeiul titlului II din regulament;
 - (ii) persoanele pentru care Elveția suportă costurile prestațiilor, în conformitate cu articolele 24, 25 și 26 din regulament;
 - (iii) persoanele care beneficiază de indemnizații de șomaj în baza unei asigurări elvețiene;
 - (iv) membrii de familie ai persoanelor menționate la punctele (i) și (iii) sau ai persoanelor care prestează o activitate salariată sau independentă și sunt rezidente în Elveția, fiind asigurate în cadrul sistemului elvețian de asigurări de boală, în afara cazului în care acești membri de familie au rezidența într-unul din următoarele state: Danemarca, Spania, Ungaria, Portugalia, Suedia sau Regatul Unit.
 - (v) membrii de familie ai persoanelor menționate la punctul (ii) sau ai unui pensionar cu reședința în Elveția, care este asigurat în cadrul sistemului elvețian de asigurări de boală, în afara cazului în care acești membri de familie sunt rezidenți într-unul dintre următoarele state: Danemarca, Portugalia, Suedia sau Regatul Unit.

Sunt considerați membri de familie acele persoane care sunt definite ca membri de familie în conformitate cu legislația statului de rezidență.

- (b) persoanele menționate la litera (a) au posibilitatea, la cerere, să fie scutite de asigurarea obligatorie în cazul în care își au reședința într-unul dintre

următoarele state și dacă pot dovedi că sunt eligibile de o acoperire în caz de boală: Germania, Franța, Italia, Austria și, cu privire la persoanele menționate la litera (a) punctele (iv) și (v), Finlanda și, cu privire la persoanele menționate la litera (a) punctul (ii), Portugalia.

Această cerere

(aa) trebuie depusă în termen de trei luni de la data la care intră în vigoare obligația de a contracta o asigurare în Elveția; în cazul în care, în situații motivate, cererea este depusă după acest termen, scutirea produce efecte de la data la care începe obligația de asigurare;

(bb) se aplică tuturor membrilor de familie care sunt rezidenți în același stat.

4. În cazul în care o persoană care intră sub incidența dispozițiilor legale elvețiene prevăzute la titlul II din regulament face obiectul, în aplicarea dispozițiilor de la punctul (3) litera (b) și cu privire la asigurarea de boală, dispozițiilor legale ale altui stat prevăzut de acest acord, costurile acestor prestații în natură pentru accidente neocupaționale se repartizează în mod egal între asigurătorul elvețian pentru accidente ocupaționale și neocupaționale și pentru boli industriale, și instituția de asigurări de boală competentă, atunci când există un drept la prestații în natură în raport cu ambele organisme. Asigurătorul elvețian pentru accidente ocupaționale și neocupaționale și boli industriale suportă toate costurile în eventualitatea unor accidente ocupaționale, accidente intervenite pe drumul către locul de muncă sau boli industriale, chiar dacă există un drept la prestații de la un organism de asigurări de boală din țara de rezidență.
5. Persoanele active, însă nerezidente în Elveția și care beneficiază de o asigurare legală în statul lor de rezidență, în conformitate cu punctul 3 litera (b), precum și membrii de familie ai acestora, beneficiază de dispozițiile articolului 19 din regulament pe perioada șederii în Elveția.
6. În vederea aplicării articolelor 18, 19, 20 și 27 din regulamentul elvețian, asigurătorul competent suportă toate costurile facturate.
7. Perioadele definitive de asigurare pentru indemnizații zilnice în cadrul sistemului de asigurări al unui alt stat cărui i se aplică prezentul acord se iau în calcul la reducerea sau la creșterea unei eventuale rezerve de asigurări pentru indemnizații zilnice în caz de maternitate sau de boală, atunci când persoana contractează o asigurare la un asigurător elvețian în termen de trei luni de la încetarea asigurării contractate într-o altă țară.
8. În cazul în care o persoană care a depus o activitate remunerată sau independentă în Elveția pentru a-și acoperi cerințele vitale și-a încetat activitatea din cauza unui accident sau din cauza bolii și nu mai intră sub incidența legislației elvețiene privind asigurarea de invaliditate, se consideră că persoana respectivă este acoperită de această asigurare în sensul eligibilității pentru măsuri de reabilitare până la plata pensiei de invaliditate și pe toată durata în care beneficiază de aceste măsuri, cu condiția să nu se fi angajat într-o nouă activitate în afara Elveției.”

2. **Regulamentul (CE) nr. 987/2009** al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială⁴.

În sensul prezentului acord, Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se adaptează astfel:

- (a) **În anexa 1** se adaugă următorul text:

«Acord între Elveția și Franța din 26 octombrie 2004 de stabilire a prevederilor speciale pentru rambursarea prestațiilor de asistență medicală.

«Acord între Elveția și Italia din 17 noiembrie 2005 de stabilire a prevederilor speciale pentru rambursarea prestațiilor de asistență medicală.»

3. **Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului** din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 592/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008⁵, și atunci când sunt menționate în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 sau Regulamentul nr. 987/2009 sau atunci când se referă la cazuri care au avut loc în trecut.
4. **Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului** din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 120/2009 al Comisiei din 9 februarie 2009⁶, și atunci când sunt menționate în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 sau Regulamentul nr. 987/2009 sau atunci când se referă la cazuri care au avut loc în trecut.
5. **Directiva 98/49/CE a Consiliului** din 29 iunie 1998⁷ privind protecția dreptului la pensie suplimentară al lucrătorilor salariați și al lucrătorilor care desfășoară activități independente care se deplasează în cadrul Comunității.

⁴ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

⁵ JO L 177, 4.7.2008, p. 1.

⁶ JO L 39, 10.2.2009, p. 29

⁷ JO L 209, 25.7.1998, p. 46.

SECȚIUNEA B: ACTE PE CARE PĂRȚILE CONTRACTANTE TREBUIE SĂ LE IA ÎN CONSIDERARE

- (1) Decizia nr. A1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la stabilirea unei proceduri de dialog și de conciliere referitoare la valabilitatea documentelor, stabilirea legislației aplicabile și stabilirea prestațiilor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁸.
- (2) Decizia nr. A2 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la interpretarea articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind legislația aplicabilă lucrătorilor detașați și lucrătorilor care desfășoară temporar o activitate independentă în afara statului competent⁹.
- (3) Decizia nr. A3 din 17 decembrie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la cumularea perioadelor de detașare neîntreruptă, în conformitate cu Regulamentul nr. 1408/71 și Regulamentul nr. 883/2004¹⁰.
- (4) Decizia nr. E1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la dispozițiile practice pentru perioada tranzitorie pentru schimbul de date prin mijloace electronice la care se referă articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹.
- (5) Decizia nr. F1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la interpretarea articolului 68 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 în ceea ce privește normele prioritare în eventualitatea suprapunerii prestațiilor de familie¹².
- (6) Decizia nr. H1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la cadrul pentru tranziția de la Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și (CEE) nr. 574/72 ale Consiliului la Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului și aplicarea deciziilor și recomandărilor Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială¹³.
- (7) Decizia nr. H2 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la normele de funcționare și alcătuirea Comisiei tehnice pentru prelucrarea datelor a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială¹⁴.

⁸ JO C 106, 24.4.2010, p. 1.

⁹ JO C 106, 24.4.2010, p. 5.

¹⁰ JO C..., p.

¹¹ JO C 106, 24.4.2010, p. 9.

¹² JO C 106, 24.4.2010, p. 11.

¹³ JO C 106, 24.4.2010, p. 13.

¹⁴ JO C 106, 24.4.2010, p. 17.

- (8) Decizia nr. H3 din 15 octombrie 2009 a Comisiei administrative privind coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la datele care vor fi luate în considerare la stabilirea coeficienților de conversie prevăzuți la articolul 90 din regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵.
- (9) Decizia nr. H4 din 22 decembrie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la normele de funcționare și alcătuirea Consiliului de audit a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială¹⁶.
- (10) Decizia nr. H5 din 18 martie 2010 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la cooperarea pentru combaterea fraudei și la erorile din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 privind coordonarea sistemelor de securitate socială¹⁷.
- (11) Decizia nr. P1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la interpretarea articolului 50 alineatul (4), articolul 58 și articolul 87 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește prestațiile de invaliditate, de limită de vârstă și de urmaș¹⁸.
- (12) Decizia nr. S1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la Cardul european de asigurări de sănătate¹⁹.
- (13) Decizia nr. S2 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la Cardul european de asigurări de sănătate²⁰.
- (14) Decizia nr. S3 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la stabilirea prestațiilor prevăzute de articolul 19 alineatul (1) și articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și articolul 25 punctul (A) subpunctul (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului²¹.
- (15) Decizia nr. S4 din 2 octombrie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială privind procedurile de rambursare pentru punerea în aplicare a articolelor 35 și 41 din Regulamentul nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului²².
- (16) Decizia nr. S5 din 2 octombrie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la interpretarea conceptului de „prestații în

¹⁵ JO C 106, 24.4.2010, p. 56.

¹⁶ JO C 107, 27.4.2010, p. 3.

¹⁷ JO C..., p.

¹⁸ JO C 106, 24.4.2010, p. 21.

¹⁹ JO C 106, 24.4.2010, p. 23.

²⁰ JO C 106, 24.4.2010, p. 26.

²¹ JO C 106, 24.4.2010, p. 40.

²² JO C 106, 24.4.2010, p. 52.

natură” în caz de boală sau de maternitate, astfel cum este definit la articolul 1 litera (va) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în temeiul articolelor 17, 19, 20, 22, al articolului 24 alineatul (1), al articolelor 25 și 26, al articolului 27 alineatele (1), (3), (4) și (5), al articolelor 28 și 34 și al articolului 36 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și privind calcularea sumelor care urmează să fie rambursate în conformitate cu articolele 62, 63 și 64 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului²³.

- (17) Decizia nr. S6 din 22 decembrie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la înregistrarea în statul membru de reședință în temeiul articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 și întocmirea evidențelor prevăzute la articolul 64 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009²⁴.
- (18) Decizia nr. S7 din 22 decembrie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la tranziția de la Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 la Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și nr. 987/2009 și aplicarea procedurilor de rambursare²⁵.
- (19) Decizia nr. U1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la articolul 54 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind creșterile prestațiilor de șomaj pentru membrii de familie aflați în întreținere²⁶.
- (20) Decizia nr. U2 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la domeniul de aplicare al articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind dreptul la indemnizații de șomaj al persoanelor aflate în șomaj total, altele decât lucrătorii frontaliери care au avut reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul membru competent, pe parcursul ultimei lor activități salariate sau independente²⁷.
- (21) Decizia nr. U3 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la domeniul de aplicare al conceptului de „șomaj parțial” aplicabil persoanelor aflate în șomaj la care se referă articolele 65 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004²⁸.

²³ JO C 106, 24.4.2010, p. 54.

²⁴ JO C 107, 27.4.2010, p. 6.

²⁵ JO C 107, 27.4.2010, p. 8.

²⁶ JO C 106, 24.4.2010, p. 42.

²⁷ JO C 106, 24.4.2010, p. 43.

²⁸ JO C 106, 24.4.2010, p. 45.

SECȚIUNEA C: ACTE DE CARE PĂRȚILE CONTRACTANTE TREBUIE SĂ IA NOTĂ

- 1 Recomandarea nr. U1 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la legislația aplicabilă persoanelor aflate în șomaj angajate într-o activitate profesională cu normă redusă sau activitate comercială într-un stat membru, altul decât statul membru de rezidență²⁹.
- 2 Recomandarea nr. U2 din 12 iunie 2009 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială cu privire la aplicarea articolului 64 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 în cazul persoanelor aflate în șomaj care își însoțesc soții/soțiile sau partenerii conjugali care prestează o activitate o activitate profesională sau comercială într-un stat membru, altul decât statul competent³⁰.

²⁹ JO C 106, 24.4.2010, p. 49.

³⁰ JO C 106, 24.4.2010, p. 51.

Protocol la anexa II la Acordul privind libera circulație a persoanelor

I. Asigurarea de șomaj

Următoarele dispoziții se aplică lucrătorilor care sunt resortisanți ai Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace până la 30 aprilie 2011, precum și lucrătorilor care sunt resortisanți ai Republicii Bulgaria și României până la 31 mai 2016.

1. Următoarele norme se aplică în ceea ce privește asigurarea de șomaj pentru lucrătorii care dețin un permis de rezidență cu o perioadă de valabilitate mai mică de un an:

1.1 Numai lucrătorii care au plătit contribuții în Elveția pe perioada minimă impusă de Legea federală privind asigurările de șomaj și indemnizațiile în caz de insolvență (*Loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité – LACI*)³¹ și care îndeplinesc, de asemenea, celelalte condiții de eligibilitate pentru indemnizația de șomaj au dreptul la prestații de asigurări de șomaj prevăzute de asigurările de șomaj în condițiile legii.

1.2 O parte din contribuțiile percepute pentru lucrătorii a căror perioadă de cotizare este prea scurtă pentru a avea dreptul la indemnizație de șomaj în Elveția în baza punctului 1.1 se rambursează statelor lor de origine în conformitate cu dispozițiile punctului 1.3. pentru a contribui la costul prestațiilor acordate acestor lucrători în eventualitatea șomajului complet; acești lucrători nu vor mai avea drept la această indemnizație în caz de șomaj complet în Elveția. Cu toate acestea, lucrătorii vor avea drept la indemnizații în caz de condiții meteorologice nefavorabile și de insolvență a angajatorului. Indemnizațiile în caz de șomaj complet se plătesc de către statul de origine, cu condiția ca lucrătorii în cauză să se declare disponibili pentru încadrare în muncă. Perioadele de asigurare încheiate în Elveția se iau în calcul ca și cum ar fi fost încheiate în statul de origine.

1.3 Partea din contribuțiile percepute pentru lucrătorii la care se face trimitere în articolul 1.2 se rambursează anual în conformitate cu următoarele dispoziții:

(a) contribuțiile totale ale acestor lucrători se calculează, pentru fiecare țară, pe baza numărului anual de lucrători salariați și a contribuțiilor anuale medii plătite pentru fiecare lucrător (contribuții ale angajatorului și ale angajatului).

(b) din suma calculată în acest mod, o parte corespunzând cotei relative reprezentată de indemnizația de șomaj ca procent din toate indemnizațiile prevăzute la punctul 1.2 se rambursează statelor de origine ale lucrătorilor, iar o parte este reținută de Elveția ca rezervă pentru indemnizații ulterioare³².

(c) Elveția transmite în fiecare an situația contribuțiilor rambursate. În cazul în care statele de origine solicită acest lucru, în situație se menționează bazele de calcul și sumele rambursate. Statele de origine comunică anual Elveției numărul de beneficiari ai indemnizației de șomaj, astfel cum este prevăzută la punctul 1.2.

³¹ În prezent, 12 luni.

³² Contribuțiile rambursate pentru lucrători care își vor exercita dreptul la indemnizația de șomaj în Elveția după ce au plătit contribuții timp de cel puțin 12 luni – pe parcursul mai multor perioade de rezidență – în termen de doi ani.

2. În cazul în care un stat membru care intră sub incidența acestor dispoziții întâmpină dificultăți privind încetarea sistemului de rambursare a contribuțiilor sau în cazul în care Elveția întâmpină dificultăți privind sistemul de cumulare, oricare dintre părțile contractante poate sesiza Comitetul mixt cu privire la această chestiune.

II. Alocații pentru persoanele neajutorate

Alocațiile acordate persoanelor neajutorate în temeiul Legii federale din 19 iunie 1959 privind asigurarea de invaliditate (LAI) și al Legii federale din 20 decembrie 1946 privind pensiile pentru limită de vârstă și pensiile de urmaș (LAVS), astfel cum au fost modificate la 8 octombrie 1999 se acordă numai în cazul în care persoanele respective sunt rezidente în Elveția.

III. Sistemul de prestații ocupaționale privind pensiile pentru limită de vârstă, de urmaș și de invaliditate

Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului, beneficiile legitime prevăzute de Legea federală privind libera trecere în cadrul planurilor de prestații ocupaționale cu privire la pensiile pentru limită de vârstă, de urmaș și de invaliditate (*Loi fédérale sur le libre passage dans la prévoyance professionnelle vieillesse, survivants et invalidité*) din 17 decembrie 1993 se plătesc la cerere oricărei persoane salariate sau care desfășoară o activitate independentă care intenționează să părăsească definitiv Elveția și care, în temeiul titlului II din regulament, nu va mai intra sub incidența legislației elvețiene, cu condiția ca aceste persoane să părăsească Elveția în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord.”

ANEXA B

DECLARAȚIE

cu privire la Declarația referitoare la participarea Elveției în comitete

În Declarația referitoare la participarea Elveției în Comitete (JO L 114, 30.4.2002 p. 72), a doua teză „–Comisia administrativă pentru securitatea socială a lucrătorilor imigranți” va fi interpretată pentru viitor ca referire la Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială înființată prin articolul 71 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului.